

Druga część niezwyklej opowieści o przyjaźni dziesięcioletniego Antosia i młodego – bo zaledwie stu pięćdziesięcioletniego – wampirka o sympatycznym imieniu Rydygier. Przyjaźń ta, choć niewzruszona, nie należy jednak do najłatwiejszych, bo wampirek ma oryginalne pomysły i lubi postawić na swoim.

Kiedy znudziło mu się mieszkanie w starym grobowcu, postanowił się przeprowadzić – i to do piwnicy domu, w którym mieszka Antoś. Sam wampirek nie sprawiałby może kłopotu, ale Rydygier uparł się, by zabrać ze sobą starą, wygodną trumnę, w której – jak to wampir – zwykł sypiać.

A co na to rodzice Antosia?

Cała seria książek o wampirku – błyskotliwie i dowcipnie napisanych – uczy tolerancji, odwagi i ofiarności. Obcy nie musi być postacią z horroru – może się okazać całkiem sympatyczny.